

Opplegg for åpne cellegrupper – IMI Kirken

Uke 17, 26.april -2. mai 2010

Informasjon til gruppene

DUGNAR: Denne uken er det dugnad i IMI kirken. Alle er velkommen til å være med og brette opp ermene og ta i et tak. Cellegruppene kan ta dugnadsøkten i sin vanlige cellegruppetid. John Gundersen (driftsleder mob. 40408143) står i infodisken i IMI mandag til torsdag kl 17-21.30. Her skal det vaskes, males og gjøres utarbeid. Prioriter dette!

Spørreundersøkelsen

Dersom noen i din cellegruppe ikke har fått svart på spørreundersøkelsen til IMI kan du bruke den som ligger på nettet til nedlasting.

Bønnekapell - Vi holder bønnekapellet åpent fram til sommeren med bønnestasjoner og mulighet til soaking og bønn, alene eller i grupper. Ta gjerne en tur innom som gruppe. Passer også godt for barn og familier.

Godhetsfestivalen – Sett av uken fra mandag 31.5 til fredag 4.6 til årets Godhetsfestival. Info på www.godhet.no. Bruk gjerne denne ukens undervisning til å utfordre medlemmene til å prioritere festivalen over andre gjøremål og forpliktelser. Finn brosjyre til gruppemedlemmer i infodisken. Sett også av torsdag 20.5 til møte for alle som skal være gruppeledere under festivalen – kl 19.30 i IMI.

Helbredelse og frelse på gata

Kom og bli med på de spennende ting som Gud gjør i Stavanger sentrum. Hver torsdag fra kl. 15 til 19 gir vi et åpent forbønnstilbud. Vi ber for mennesker som har sykdommer og plager og nesten hver torsdag blir folk helbredet. Ellers får vi mange gode samtaler med folk og flere har blitt kristne.

Ta med cellegruppen og bli med. Det er fullt mulig å komme én gang for å prøve dette, men vi anbefaler deg/dere til å sette av flere uker i sammenheng, slik at man unner seg å bli trygg i situasjonen og får muligheten til å ta nye skritt. Hver torsdag kan nye grupper treffes kl 17 i Nygatens forsamlingshus i Nygata 11 for en innføring i oppgavene og bønn. Vi samles i ca 30 min og så gå på gata fram til kl 19.

Viktig: Gi besked før dere kommer til steve@imikirken.no eller ring Steve på 91307600.

Velkommen

(2 min)

Åpningsbønn

Invitere Den Hellige Ånd å komme, lede samlingen og møte hver enkel person.

(2 min)

Tilbedelse

Ta tid til å fokusere på Gud, prise, takke og tilbe han for det han er og det han gjør.

For konkrete forslag, se artikkelen "Tilbedelse i cellegrupper" i Ressursperm for cellegruppeledere eller på nettsiden under "Lederforum".

(6 min)

Vitnesbyrd/Bli kjent

Del korte vitnesbyrd om hva som har skjedd siden sist. Hva skjer med dem vi ber for? Er det aktuelt å invitere noen med i cellegruppen?

Nye grupper kan også bruke denne tiden for å bli litt bedre kjent med hverandre ved å bruke en "ice-breaker". Se liste med forslag til ice-breakers i Ressursperm for cellegruppeledere eller på nettsiden under "Lederforum".

(10 min)

Undervisning og diskusjon

Tale IMI Kirken 25.4.2010 Solvår Angeltveit

DEN BARMHJERTIGE SAMARITAN – GODHET Luk 10,25-37

Innledning:

I høst var jeg og ganske mange andre kvinner og jenter på kvinnekonferanse i Kristiansand.

Motivasjonen for å reise var sikkert ulik, men for mange – Heidi Baker var hovedtaler.

Ei dame som imponerer, fascinerer og inspirerer.

Har utretta så mye, gjort så mye, nådd så mange. Kan faktisk gjøre meg litt motløs – differansen mellom hennes liv og mitt liv blir så enormt.

Hennes budskap kokte ned til en setning: Og hver dag: Finne den ene som du kan vise godhet!!

Finn den ene. Finn et menneske som du kan vise godhet.

På åpningskvelden var det en annen dame som innledet og ba for konferansen. Fortalte om en samtale hun hadde hatt med en barne- og ungdomspsykolog i Oslo. Han forteller henne hvor trist og tung situasjonen er for mange ungdommer og barn. Ingen samtale å bli optimistisk av.

Han var ikke kristen, men hun spør han i slutten av samtalen:

Hva slags kristne tror du Norge trenger i dag?

Hun får et svar av ham som kommer helt kontant: ”Barmhjertig samaritan kristne”

La oss ha det som utgangspunkt når vi nå høre teksten om den Barmhjertige samaritan:

Norge trenger Barmhjertig samaritan kristne. Kristne som ser situasjonene.

Det er i de situasjonene at ofte både de som er sendt og de vi er sendt til vil se Gud.

Der mnsk erfarer Gud og hans godhet, vil de se nye sider av Gud. Gud åpenbarer seg for oss i disse situasjonene.

V 33 "da han fikk se ham, fikk han inderlig medfølelse"

I utgangspunktet når jeg fikk teksten til denne søndagen tenkte jeg at dette var en tekst som passet svært dårlig for meg. Skårer sørgelig dårlig på barmhjertighet på nådegavetesten. Passer dårlig at jeg som kommer så lavt der og har det så lite latent i meg skal si noe om dette temaet.

Hvis Norge trenger Barmhjertig samaritan kristne, så holder det jo ikke at det er bare de som er spesielt utrusta som viser godhet. Det kan ikke bare være for de som får et spesielt kall til å drive barmhjertighetsarbeid. Jmfr Heidi Baker.

Teksten sier noe om at vi har et overordna bud å forholde oss til som gjelder alle kristne – uansett utrustning.

Den lovkyndige som kom til Jesus visste svaret:

Du skal elske Herren din Gud og din neste som deg selv.

Våre største forpliktelser i livet må derfor være basert på dette budet.

Problemet er ofte at vi forplikter oss på så mye som gjør at vi må gå på akkord med dette budet.

Vi nordmenn er flinke til å forplikte oss: på aktiviteter, på ting vi eier, på lån i banken, renter og avdrag, på verv, på ekstrasjobber, på menighetsarbeid.... Vi står i fare for at hele livet vårt blitt summen av en hel rekke forpliktelser.

Eller velger jeg mine forpliktelser ut fra min STØRSTE forpliktelse å elske Gud, min neste og meg selv.

Den barmhjertige samaritan, fulgte sin høyeste forpliktelse, selv om det var mye som talte imot:

Hvem var han som hjalp?

Han var **alene**. En som selv er **utstøtt** stanser opp og hjelper. En som selv trykkes ned hadde nå mulighet til å være den overlegne, men velger heller å bruke muligheten til å løfte en annen opp - jmf anerkjennende kultur.

Han var **utlending** – egentlig ingen forbindelse mellom jøder og samaritanere.

De likte ikke hverandre, de var uenige. Som kristen har vi nok hatt en sterk tradisjon på å ikke verdsette mennesker vi er uenig med. Langt mindre vise godhet. Kanskje vi ikke helt har visst hvordan vi skal vise godhet mot noen vi er uenig med, eller kanskje vi ikke har tenkt det er lov.

Hvis jeg er god mot de, kan det jo hende at de misforstår og tror at jeg er enig med de.

Det har vært viktigere å vise hva en mener, enn å vise godhet til alle. Samaritaneren krysser en grense - jmf Jesu ord om elske deres fiender - Godhet handler ikke bare om venner, og det som allerede er innenfor komfortsonen. Verdifulle mennesker

Han hadde sikkert et viktig ærend. Mange grunner til ikke å gå inn i situasjonen, men han hadde en høyere forpliktelse om å elske sin neste.

V 33 "Da fikk han inderlig medfølelse." Alt annet måtte legges til side.

Hvem er det som gikk forbi?

De som har nok med seg selv, med seg og sitt. Vi har så utrolig mange gode grunner til å velge oss selv vekk.

Historien om han som falt i ei grop og ikke kunne komme seg opp igjen:

En subjektiv person gikk forbi og sa: "Jeg føler med deg der nede"

En objektiv person kom forbi og sa: "Vel, det er logisk at noen vil falle ned i den gropen"

En fariseer sa: "Bare dårlige mennesker faller ned i slike groper"

En dømmende kristen sa: "Dette fortjener du"

En realist sa: "Å, det var litt av en grop"

En geolog ba ham studere den fine steinstrukturen i gropen.

En selvmedlidende person sa: "Vent til du får se min grop"

En optimist sa: "Det kunne gått verre"

En pessimist sa: "Det vil bli verre"

Jesus så fyren i gropen, bøyde seg ned, tok han i hendene og løftet han opp.

Jesus avslutter lignelsen med å si:

V 37 "Gå du bort å gjør det samme"

Vi kan ikke være selektiv når det gjelder å hjelpe.

Hjelp de svake og vær tålmodig med alle 1. Tess 5,14

Vet at jeg selv veldig mange ganger er en som velger vekk!!!

Det er ikke sikkert at presten og levitten ikke ville hjelpe, eller at de ikke hadde lyst. Det kan like godt hende at det var andre viktige forpliktelser som gjorde at presten og levitten gikk forbi.

Å gå handler kanskje sjelden om at jeg ikke vil, men at fokuset mitt er så strekt på det jeg egentlig hadde tenkt, på mitt eget, at jeg konkluderer med at jeg ikke har mulighet.

Ofte så er ikke vår første nærliggende tanke den rette. Vi konkluderer ut fra vårt eget ståsted.

Mange ganger har Gud et helt annet perspektiv på tingene enn vi har.

Video.

Det er av barna man får høre sannheten. Kanskje hadde denne gutten et rettere perspektiv enn de voksne. Tenker på hva som er vanlig, hva som passer seg etc. I stedet for hva som er rett.

I møte med en situasjon må jeg kanskje spørre meg selv: Hva er min overordna forpliktelse?

Hvis noen ringer meg ei uke og spør om jeg vil være med å lage en middag en dag denne uka til noen som har sykdom i familien. Nesten uansett uke, så har vel min timeplan en tendens til å oppleves ekstra travel. Ungene har mye aktiviteter, jeg har mange møter på programmet, og kanskje skal vi reise vekk til helgen? Akkurat denne uka? Ofte så var forrige uke temmelig lik, og sannsynligvis neste også.

Men hvor ligger min øverste forpliktelse. Ligger det i hvert punkt på timeplanen eller ligger det i de som trenger ekstra godhet denne uka? Vi trenger å få erfaringer av å kunne legge vekk vårt eget, for å møte den ene eller den familien som trenger noe ekstra. I den erfaringen ligger det velsignelse for både giver og mottaker.

Jeg har mange i denne menigheten som er forbilder for meg på dette. Jeg har smakt denne godheten i tøffe tider. Mye raushet. Jeg kjenner ei dame i menigheten som har sagt flere ganger: Jeg unner alle å få oppleve gleden av å sette sitt eget til side for å hjelpe noen som virkelig trenger det!! (Min tanke er at jeg kan ikke bry travle mennesker med enda mer.)

Vi har så mye i livet vårt som er vel og bra at vi går glipp av å gjøre det som Gud sender oss til – det viktigste.

Jeg hørte for en tid tilbake en definisjon på selvkontroll:

Det handler ikke om å si nei til ting, men å si så tydelig JA at de tingene som du må si nei til blir uinteressante. Dette handler om å leve helhjerta – vite hva som er min høyeste forpliktelse, å gå for det.

Har dere tenkt på at det er mye mindre slitsomt å leve helhjerta enn å leve halvhjerta. Både ville og ikke ville, ja takk begge deler, legge til noe på toppen. Vi bruker langt mer krefter hvis vi ror i flere retninger. Jmfr bilde med robåten.

Jeg både ville og ville ikke gå i menigheten. Jeg ville, men ga veldig mye næring til alle mine motforestillinger og kritiske spørsmål. Fikk det bilde og skjønte at jeg måtte si et helhjerta JA.

Har gjort det mye enklere og mindre energikrevende. Betyr ikke å bli en naiv mehe som er totalt ukritisk, men å være overbevisst i sitt indre om at menighetens kall er så viktig, at jeg vil være med uansett om det er en del ting jeg ville sett annerledes eller er uenig i.

Det overordna kallet er så viktig at det fortjener et så strekt JA fra meg slik at det ikke blir vippta av alle små nei, som jeg møter eller kjenner inni meg.

Rom 12,21 La deg ikke overvinne av det onde, men overvinn det onde med det gode.

Et valg – to muligheter. Å overvinne eller bli overvunnet.

Ikke noe midt i mellom. Ingen tredje utvei.

Vi må bruke det gode som er stilt til vår disposisjon, for å overvinne det onde som møter oss, ellers vil det onde i sin tur overvinne oss.

Jeg vet ikke om han skåret høyt på barmhjertighet i nådegavetesten – historien sier lite om det, men jeg tror den dagens hendelse var med å løfte han selv, gi hans egen dag mening.

Jeg vet selv at når jeg får lov til å være med på noe som jeg ser har avgjørende betydning for et annet menneske, som gir håp, som gir muligheter, så er det med på å løfte mitt liv. Et kick.

Godhetsuka.

Min opplevelse første gang. To måter å delta på.

Hjelp til å hjelpe seg selv til å rydde unna alle disse tilsynelatende viktige tingene.....

Tenk på det som en unntakstilstand..... En mulighet til å leve med et mål for uka.

Jeg vil vise godhet for noen, bety noe for noen som trenger det.

Har jeg lyktes?? Har jeg vært til hjelp??

Huset er mindre reint enn vanlig, ungene har tatt fri fra noen viktige aktiviteter, jeg har ikke trent..... osv Men det var heller ikke målet for uka!!!!

Det er en gave å få lov å ha et fokus. Sette en overordna ting på min agenda, og la alt annet bli uviktig.

Det handler om å velge det så sterkt at ting bli skjøvet til side, ut av timeplanen.

Gå helhjerta inn for noe. Gir meg energi, mer en det tapper. Vi strever med våre timeplaner, og kjenner at livet har fanga oss, og det ikke helt er oss selv som styrer livet vårt.

Bill Johnsen: ”Gud har gitt oss sin tillatelse til å overdrive hans godhet.”

”Jeg tror faktisk ikke vi er i stand til å overdrive Guds godhet.

Er dette enda en ting vi skal slite oss ut på? Ha dårlig samvittighet for?

Som jeg startet. Ingen kan redde hele verden, men alle kan finne den ene.

Små ting gjort i kjærlighet kan forandre verden.

Små ting ja – ingen pen pyntelig liten ferdiglagt gjerning som lå foran ham.

Av og til kaller Gud oss til ei ekstra mil med noen. Fordi verden trenger Barmhjertig samaritankristne som kan overvinne det onde som har røva livet i fra så mange...

Alt for mange liv har blitt slått ut, slått ned og trenger barmhjertige samaritan kristne som kan se, høre handle og bidra inn i livet slik at Guds godhet kan seire.

På gata – sterkeste å få være med å gi håp til mennesker om at det er en annen som ønsker å bære livet. ”Hva skulle vi gjort uten Gud? Skulle vi bært livet vårt?”

Min mat er å gjøre det Han vil som har sendt meg, og fullføre hans verk Joh 4,34.

Jeg og du har mulighet til å påvirke livet til menneskene rundt oss. Men hvordan?
Har Jesus gitt oss noen oppskrift på hvordan.

Jeg tror vi finner den i Johannes 15. I løpet av 6 vers sier Jesus 7 ganger om å BLI I MEG. Bli i min kjærlighet. Bare i Ham kan vi finne den lidenskapen som får oss til å holde på når andre slutter eller når ting blir vanskelig.

Nattverden: Når Jesus ber oss dele hans legeme og blod er det for at vi ikke skal glemme at det nå er vi som er hans legeme på jord!! At vår mat er å gjøre det Han vil!!

Det betyr lite hvem jeg tror jeg er.

Det betyr alt hvem jeg tror Han er.

Det som betyr noe er at jeg tror at han har nok for meg, og at han i enhver situasjon han fører meg til har mulighet til å bruke meg.

Jeg har lett for sette fokus på mine muligheter. Jeg kalles til sette fokus på hans muligheter.

Han kan faktisk gjøre mirakler, og jeg trenger hans rike og hans muligheter i møte med verdens nød og smerte.

Kanskje er det egoistisk å bare tenke at jeg skal gi det lille jeg har, når han har gitt meg tilgang til sitt rike. Verden trenger Guds rike. De vet bare ikke om det før de ser et folk som bærer det. Det er det vi ber om i Fader vår.

Komme ditt rike, og hans rike er et raust rike, med godhet og sjenerøsitet.

Spørsmål til samtale:

1. Hva er realiteten i mitt liv: Er livet mitt blitt summen av en hel rekke forpliktelser, eller velger jeg mine forpliktelser ut fra min STØRSTE forpliktelse: å elske Gud, min neste og meg selv?
2. Har jeg tatt et helhjerta valg i forhold til det kallet som Gud har gitt meg og menigheten?
3. Hvilke grep må jeg ta i mitt liv for å kunne se situasjonene som Gud sender i min vei?

(20 min)

Forbønn

Be for hverandre i grupper. Bruk forbønnsmodellen. **Be også for mennesker på våre bønnelister.**

Forbønn for misjonærer:

Vi oppfordrer cellegruppene til å be regelmessig for våre misjonærer. Hver uke vil vi be for de samme som vi ber spesielt for på gudstjenesten.

Denne uken ber vi for Eirin og Kjartan Sørheim. De skulle reise ut til ny tjeneste i nord-øst-Thailand, mandag 26.april, men er stoppet på ubestemt tid p.g.a uroen i Thailand.

vær med å be om følgende:

- Velsignelse, kraft og hjelp til familien Sørheim
- Fredlig og snarlig løsning for Thailand
- Beskyttelse for kirka i Thailand, slik at ikke politisk splittelse får følger for samholdet i kirka
- At folket nå åpner seg for budskapet om Jesus

Info-muligheter:

Mer info på imikirken.no (meny: misjon)

Info fra Thailand. NMS-misjonær Dag Johannesen melder via twitter om utviklingen: <http://twitter.com/nmsthai>

I Media: <http://www.bangkokpost.com/>

(15 min)

Avslutning

Husk å planlegge viktige ting som ligger foran, slik som Godhetsprosjekter..

(5 min)